

Pirineus Digital, 28/01/25

Arrels cerdanes que han forjat una trajectòria única

La 29a Festa de l'Esport, celebrada aquest dilluns, ha reconegut a Kilian Jornet com a millor esportista català de l'any

GENER 28, 2026



L'esportista cerdà Kilian Jornet / Cedida per Núria Burgada

J.F.D. / M.B.F. (Montellà).- L'alpinista cerdà Kilian Jornet ha estat escollit millor esportista català de l'any en la 29a Festa de l'Esport, organitzada per la Generalitat, la Unió de Federacions Esportives de Catalunya i el diari 'SPORT'. L'entrega del guardó s'ha fet aquest dilluns al vespre a l'Auditori del CaixaForum de Barcelona. Acte al qual Jornet no ha pogut assistir, però ha mostrat la seva alegria pel premi a través d'un vídeo, on ha expressat la il·lusió que li suposa el guardó, tant en l'àmbit personal com, sobretot, com a representant de l'esport de muntanya. Núria Burgada, mare de l'esportista, ha assistit a la gala en nom seu.

Aquest premi és el reconeixement a una trajectòria esportiva i personal plena de reptes i superacions que va començar a la Cerdanya. Actualment, el seu

últim repte ha estat l'ascensió de 72 muntanyes de més de 4.000 metres als Estats Units en 31 dies consecutius que, de fet, ha estat un dels motius pels quals el jurat li ha atorgat el reconeixement.

Primes passos, a 2.000 metres d'altitud

Kilian Jornet va donar les seves primeres passes al refugi de Cap del Rec, a Lles de Cerdanya, situat a gairebé 2.000 metres d'altitud. Els seus pares n'eren els guardes i ell hi va viure fins als 12 anys. Tot aquest entorn era el jardí de casa seva i també va ser la seva font d'aprenentatge de moltes de les coses que han vingut després.

Al refugi encara se'l té molt present i, precisament, quan s'hi entra, queda clar que se'n guarda un bon record. Ramon Sellés, director de l'estació de Lles de Cerdanya, explica que "sobre els anys 80, aquest refugi es va remodelar, es va ampliar una miqueta i l'Eduard Jornet, que és el pare del Kilian, va convertir-se en el guarda del refugi i es va incorporar aquí amb la seva família, de manera que els seus fills es van criar aquí". En aquest sentit, Sellés remarca que "el Kilian va passar la seva infantesa aquí, entremig d'aquestes neus i d'aquests freds. Hi ha algunes anècdotes, que no sé si són certes o no, que diuen que a vegades algú entrava de tant en tant i deia: 'escolta, que hi ha un nen que no està gaire abrigat allà a dintre al riu, està tot ple de neu i ell està trencant el gel...'. I mira, jo crec es va immunitzar una miqueta amb el fred, perquè vist com ha anat evolucionant..."



Refugi del Cap del Reg a Lles de Cerdanya / E.V.M.

Ramón Sellés comenta que algunes de les persones que arriben al refugi saben la història del Kilian, però altres no, i "quan arriben i veuen el rètol signat pel Kilian llavors diuen: ostres potser sí que em sona que havia estat aquí". De manera que Cap del Rec és part de la seva història.

Dormir a l'Habitació Kilian o a l'Habitació Naila

Actualment, el refugi no està com estava quan hi vivien el Kilian i la seva família. Fa un temps que s'ha redissenyat, també la part que era l'habitatge del guarda, i les habitacions on dormien el Kilian i la seva germana Naila s'han batejat amb els seus noms, de manera que l'Habitació Kilian i l'Habitació Naila s'han convertit en habitacions del refugi. Ramón Sellés bromeja dient que “qualsevol que vulgui llogar una habitació i experimentar on vivia i dormia el Kilian pot fer-ho i així potser se li enganxa alguna cosa”.

Els primers anys del Kilian Jornet també van passar per l'escola Ridolaina de Montellà. Es tracta d'una escola rural a gairebé 1.200 metres d'altura i amb una peculiaritat: qui li feia de mestra era la seva mare, la Núria Burgada. La Núria explica que “va passar la seva infantesa aquí a l'escola i a Montellà; vivíem primer a Cap del Rec, però després vam venir a viure aquí, al pis del mestre”.

Sempre, això sí, amb la muntanya ben present en les seves vides i com a paisatge. “Tant el seu pare com jo sempre hem sigut muntanyencs, ens ha agradat molt, per tant, és l'ADN que han viscut des de ben petits”, explica la Núria. A banda de l'entorn, però, ja des de ben petit el Kilian tenia una predisposició per connectar amb la natura: “No vam ser conscients potser que despuntava, però després, amb el pas del temps, ho hem vist, ja que des de ben petit caminava molt i no es cansava, i jo que soc mestra, veig nens d'aquella edat i no caminaven el que caminava ell”.

Reptes esportius i mediambientals

El Kilian és mundialment famós per la superació de reptes esportius vinculats a la muntanya i la naturalesa, però darrere també hi ha un vessant social, mediambiental, el qual ha potenciat els últims anys amb la fundació que ha creat. La Núria té molt clars els orígens d'aquesta inquietud per la sostenibilitat i la preservació de la natura: “Amb tota la seva trajectòria per les muntanyes ha anat veient tot el que hi passa, la contaminació, la desfeta de les glaceres... tot això el va portar a crear aquesta fundació per preservar tot el que són els entorns de muntanya”.

Actualment, el Kilian viu a Noruega, però continua vinculat amb el Pirineu, igual que l'acció de la seva fundació, que es dirigeix cap aquí. Precisament, la Núria comenta que “la fundació té la seu aquí i ara ja fa un any que estem gestionant tot el territori que hi ha aquí a la Cerdanya, a la solana entre el Puigpedrós i la Tosa Plana de Lles, i estem molt contents amb la feina feta”. Tot i la projecció mundial aconseguida a base de reptes i proeses, i malgrat que el seu dia a dia estigui centrat a Noruega, les arrels del Kilian a Cerdanya, doncs, continuen ben presents a la seva vida.



Vistes des de davant de la seva escola, Ridolaina, a Montellà / E.V.M.

La fundació treballa amb accions per conscienciar sobre la importància de cuidar la natura, de preservar-la compaginant-ho amb gaudir-ne. En aquesta línia, la Núria detalla que “es fan accions per compatibilitzar el que és la conservació de les espècies amenaçades com el Gall Fer o la Perdiu Blanca, amb tot el que són els usos de les persones que hi van a fer esport, a passejar o a gaudir. Mirar que les dues coses es puguin fer sense que malmetin molt el paisatge”.

El Kilian no para. Els reptes continuen i, com diu la seva mare, d'incentius “n'hi ha moltíssims, no acabarà mai: en l'àmbit esportiu hi ha moltes muntanyes on pujar, moltes curses per fer, jo crec que ho continuarà fent tota la vida, i en l'àmbit mediambiental i activista, jo crec que és un moment crucial en què cal fer molt d'èmfasi per canviar una miqueta aquesta consciència que tenim tots plegats”.